

[Glistrup.]

urigtige og fordrejede gennemgang af, hvad der var sket med vore besparelser på undervisningsområdet, at der skulle mangle 1 mia kr. og vi skulle have givet urigtige oplysninger i relation til Ritzaus Bureau, så er det fuldstændig forkert, hvad hr. Bernhard Baunsgaard sagde dér. Der mangler hverken på den post eller på nogen som helst andre poster 1 mia kr. Der er en ganske klar afstemning til stede, og det er således et realistisk opstillet papir.

Hr. Heinesens indlæg var jo tvedragtet i den forbindelse. På den ene side kom han med meget stærke skældsord imod det, som ikke har noget hold i realiteternes verden, men på den anden side — det skal da erkendes — kom hr. Heinesen da også med et til løb til en analyse, og hr. Heinesen sagde, at vort forslag var baseret på 3 forskellige forudsætninger. Den første forudsætning, som hr. Heinesen beskæftigede sig meget indgående med, var, at nationalindtægten skulle vise en vis stigning igennem et par år. Nu er denne nationalindtægtsstigning, som vi har regnet med i vort notat „Hvad koster 60.000 kr. skattefrit?“, absolut realistisk. Man må huske på den kumulative effekt, man må huske på, at arbejdskraften bliver anvendt mere hensigtsmæssigt, når man ikke skal arbejde sort og arbejde skævt og fuldstændig optræde på den måde, som hundredtusindvis af mennesker i dette land gør, for at komme uden om skattelovene, men vi virkelig kan få en samfundskonomisk fornuftig udnyttelse af vor arbejdskraft.

Men det er ikke rigtigt, når hr. Heinesen siger, at det var en afgørende forudsætning for vort notat. Det er en beregningsforudsætning, som vi finder er mest realistisk, men hvis man har andre forudsætninger, vil man komme frem til nøjagtigt det samme, nemlig at de 60.000 kr. skattefrit kan gennemføres i dette land fra og med 1. januar 1975. Der er ingen nødvendig forudsætning i, om tallene udvikler sig på den måde, vi har anført, eller ej.

Derimod har hr. Heinesen ret i, at det er nødvendigt med det, hr. Heinesen kalder forudsætning 2 og 3: at administrationsomkostningerne skal reduceres drastisk og overførselsindkomsterne reduceres stærkt. Men, hr. Heinesen, det er jo et helt andet

samfund, det, fremskridtspartiet ønsker at gøre Danmark til, et lykkeligere samfund, når vi har de 60.000 kr. skattefrit, når vi ved, at indkomstskattens forbandelser kun har 3-4 år tilbage, når det er fastslået af lovgivningsmagten. Derfor er det under disse helt ændrede forudsætninger realistisk, og derfor var det helt fejlagtigt, når hr. Kaj Hansen tog den nedskæringsgrammofonplade, som han med så stor succes har anvendt imod regeringens forslag, op imod det, som fremskridtspartiet fremsætter af forslag, for der er bestemt ikke tale om det, som hr. Kaj Hansen sagde, en Robin Hood med omvendt fortegn. Det er noget, han har læst i et blad, der ikke forstår meget af realiteterne og alvoren bag fremskridtspartiets forslag. Dette her er i allerhøjeste grad en Robin Hood med det rigtige fortegn. Den eneste måde, vi kan tilvejebringe socialt ansvarlige forhold på i Danmark, er ved hurtigst muligt at lade Danmark gå i spidsen med at afskaffe indkomstskatten. Det er så let at komme luskende bagest i 4. division om 30-40 år, når de andre lande har afskaffet indkomstskatten, men hvorfor tilføje den danske befolkning de menneskelige lidelser, det vil betyde at have indkomstskattesystemet i de mellemliggende 30-40 år? Hvorfor ikke tage de store valutaøkonomiske og andre fordele, der er forbundet med, at Danmark bliver det første land, som gør noget effektivt for at komme frem?

Hr. Ib Christensen stillede fremskridtspartiet et spørgsmål, nemlig om vi, hvis det blev nødvendigt for at få klækkelige indkomstskattenedsættelser, ville gå med på nogle af retsforbundets forslag. Ja, hvis vi virkelig kan opnå klækkelige ned sættelser af den forbandelse, indkomstskatten er, så slutter vi forlig med fanden selv og selvfølgelig meget hellere med hr. Ib Christensen, for så er simpelt hen vejen fremad til lykke og trivsel i Danmark banet, og så kan vi godt tage nogle selv måske mindre velovervejede retsstatsideer med i købet, det er fuldstændig i orden.

Der var en enkelt af ordførerne, der sagde et enkelt venligt ord om mig, det var hr. Bernhard Baunsgaard. Han omtalte mig ikke nu som noget sådan særlig pænt menneske, men i 1957 mente han at jeg var velrenommeret. Nej, hr. Bernhard Baunsgaard, jeg var heller ikke velrenommeret i 1957,